

עת"א 35302/03/17 - אדמונד אביאל, נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

09 אפריל 2017

עת"א 35302-03-17 אביאל נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

בפני כב' סגן הנשיא, השופט רון שפירא

העותר

אדמונד אביאל,
ע"י ב"כ עו"ד שלומי כהן

נגד
המשיבים

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון
2. מדינת ישראל

פסק דין

עניינה של עתירה זו בהחלטת המשיב מיום 5.3.16 שאימץ את המלצת עורך השימוע מטעם הממונה על עבודות שירות והורה על הפקעת עבודות השירות שריצה העותר והטיל עליו לרצותו את יתרת עונש מאסרו (99 ימים) כמאסר בפועל במתקן כליאה.

אין חולק, והעותר מאשר, כי התנהלותו בעת ביצוע עבודות השירות לא הייתה תקינה והוא אף נעדר מעבודתו פעמים רבות. עניין זה אושר על ידו בדיון בפני.

העותר טוען כי החלטת ההפקעה נתקבלה ללא שימוע כדין. כן נטען כי לעותר נסיבות חיים קשות והדברים אף צוינו במסגרת גזר הדין שבו נדון העותר לעונש המאסר בעבודות שירות. בגזר הדין צוין כי העותר לא זכה מעולם ליד מכוונת וזרוע מחבקת, אך אפשר שכיום מצא בית חם בבית הורי זוגתו המצויה אף היא בהריון מתקדם. העותר טוען כי אבי זוגתו תמך בו והסכים ליתן לו קורת גג בביתו, הגם שהוא עצמו גרוש שגידל לבדו 5 ילדים קטינים במצוקה כלכלית, אך במהלך תקופת עבודות השירות שריצה העותר נפטר אביה של בת זוגתו בפתאומיות, תוך שהוא מותיר את העותר (בן 22) וזוגתו (בת 18), התינוק שנולד להם ואחיה הקטינים של בת הזוג, כשהם לבדם. בהמשך אושפזה בת זוגו של העותר למשך 3 ימים בשל בעיות בעיניה ובמהלך ימים אלה לא התייצב העותר לעבודות השירות כי נותר להשגיח בבית על בנו התינוק ואחיה הקטינים של בת הזוג. ככל הנראה אי התייצבותו של העותר הייתה בבחינת המשיב "הקש ששבר את גב הגמל". נטען כי העותר ניצב בפני קשיים ממשיים לעמוד בדרישות הממונה עד תום, למרות שאינו מכחיש כי לא התייצב מספר פעמים לביצוע עבודות השירות. נטען כי לעותר לא ניתנה ההזדמנות לפרט בפני הממונה את הנסיבות הקשות שהביאו להתייצבותו הבלתי סדירה ולא ניתנה לו זכות השימוע כדין. נטען כי העותר התייצב לשימוע באיחור של כשעתיים ובמועד זה הודיעו לו במשרדי הממונה כי ההחלטה כבר התקבלה ולא ניתן לשנותה. דרישתו לקיים שימוע במועד זה או במועד נדחה אחר נדחתה. נטען כי בנסיבותיו של העותר יש חשיבות לקיים שימוע ולשמוע טענותיו.

המשיב טוען כי מתחילת תקופת ריצוי העונש נעדר העותר ימים רבים ללא אישור. נערכו לו שיחות אזהרה וניתנו לו הזדמנויות לסיים את התקופה באופן תקין. הוחלפו לו מקומות עבודה 4 פעמים לאור תפקודו הלקוי ולאור בקשות מעסיק ובקשותיו שלו. בשימוע הראשון שנערך ביום 14.9.16 קיבל העותר הזדמנות נוספת, אך לא ניצל את ההזדמנות והמשיך להיעדר ימים רבים ללא אישור. לשימוע ביום 15.2.17 לא הגיע במועד שנקבע וגם לא הודיע שיאחר ובכך ויתר על זכותו להשמיע טיעוניו. לכן הופסקה העבודה מנהלית. נטען כי לא נפל פגם בהתנהלות המשיב ומדובר בהחלטה סבירה.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני החלטתי לקבל את העתירה וזאת לפנים משורת הדין ומשיקולי שיקום. אמנם היעדרויותיו הרבות של העותר מהעבודה, עניין שהעותר מאשר בעצמו, מצדיקות, כך לכאורה, הפסקת עבודות השירות. לכן, במובן זה, לא נפל פגם בהחלטה. עם זאת, כפי שהובהר, העותר איחר להגיע לשימוע למשך שעתיים ולא ויתר על זכותו לשימוע. בנסיבות אלה, היה מקום לשמוע את טענותיו, גם אם במועד נדחה אחר. נראה כי בין השימוע הראשון שנערך לו ובין השימוע שהעותר הגיע אליו באיחור, ולכן בוטל, חל שינוי נסיבות שהיה מקום להביאם בפני גורמי שב"ס במסגרת של שימוע נוסף, כדי שטענותיו של העותר ישמעו ויבחנו בטרם מתן החלטה.

אדגיש שוב כי לעותר ניתנו הזדמנויות להתייצב לשימוע ולכן לא נפל פגם בהחלטה, במובן זה שהיעדרויותיו הרבות והתנהלותו הלקויה במהלך ביצוע עבודות השירות הצדיקו מתן ההחלטה על הפסקת ריצוי עבודות השירות, אך כאמור, בשל העובדה שקיימות נסיבות חדשות סבורני כי יש מקום לערוך לעותר שימוע נוסף ולאפשר לו להשמיע טענותיו.

כמו כן, בנסיבותיו של העותר, לאור גילו הצעיר ונסיבות חייו הקשות, סבורני כי חלה החובה על המשיב לשקול במסגרת החלטתו גם את שיקולי השיקום של העותר. כפי שצינתי כבר בעת"א 26495-01-17 **זוהיר חגיר נ' הממונה על עבודות השירות** (5.2.2017), גם במקרה בו מדובר באסיר המרצה עבודות שירות חלה החובה לשקול במסגרת כל החלטה גם שיקולים הקשורים בשיקומו של האסיר. ככל שמשך יתרת המאסר קצר יותר כך גם יש לתת לשיקולי שיקום משקל משמעותי יותר.

במקרה שבפני, ככל הנראה מאחר שלא נערך השימוע בשל איחור העותר, לא נשקלו גם שיקולי שיקום ולא הובאו בחשבון טענות העותר, כפי שהוצגו בפני במסגרת העתירה והטיעונים בעל פה. לא נבחנה ולא נשקלה השפעת מאסר קצר שנותן לעותר לרצות על סיכויי שיקומו על רקע נסיבות חייו הקשות, אשר נשקלו גם בעת מתן גזר הדין, כאשר לעניין זה מצטרפת עובדת הפיכתו לאב חדש וצעיר לאחר מתן גזר הדין ועובדת אחריותו ואחריות בת זוגו גם לאחיה הקטינים של בת הזוג שנותרו ללא האב שדאג להם, עובדות שגם להן יש השלכות על שינוי אורחות חיים וסיכויי שיקום.

אשר על כן אני מורה כדלקמן:

לפנים משורת הדין ולאור הנימוקים שפורטו לעיל ענינו של העותר יוחזר לשימוע. עורך השימוע יבחן את כל הנתונים שיובאו בפניו על ידי העותר ובא כוחו. לאחר שישקול את כל הנתונים הנדרשים לעניין, ייתן את המלצתו למפקד המחוז בשב"ס, שיבחן את כל ההיבטים של המקרה ויחליט בהתאם לסמכותו ולפי מיטב שיקול דעתו.

אדגיש כי לגופו של עניין אינני מביע עמדה.

מועד השימוע יתואם כעת, מיד עם תום שימוע החלטתי זו. הובהר לעותר כל עליו להתייצב לשימוע במועד שנקבע. אם יאחר להתייצב יחשב הדבר כוויתור על זכותו לשימוע, על כל המשתמע מכך.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ז, 09 אפריל 2017, במעמד העותר וב"כ הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא